Lietas Nr. C24107414
Lietas arhīva Nr. C-0440-15/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē 2015. gada 10. septembrī

Ogres rajona tiesa
tiesnesis A.Naglis
ar tiesas sēdes sekretāri K.Ūdrīti- Rāznu
piedaloties prasītāja pilnvarotam pārstāvim /pers. A/
atbildētāju pilnvarotam pārstāvim /pers. B/
izskatīja atklātā tiesas sēdē 2015. gada 27. augustā civillietu akciju sabiedrības "SEB banka" prasībā pret /pers. C/ un /pers. D/ par parāda piedziņu

Aprakstošā daļa

[1] 2014. gada 26. februārī Ogres rajona tiesā saņemts AS "SEB banka" (turpmāk tekstā – Prasītājs) prasības pieteikums pret /pers. C/ un /pers. D/ (turpmāk tekstā abi kopā arī – Atbildētāji).

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar 2006. gada 6. jūnija Kredīta līgumu Nr.OG06400 (turpmāk tekstā – Līgums) AS "SEB Latvijas Unibanka" (kopš 07.04.2008. AS "SEB banka") izsniedza Atbildētājam/pers. C/ kā aizņēmējam kredītu 37 393,69 EUR apmērā.

Saistības, kas izriet no Līguma, nodrošinātas ar hipotēku, kas pamatojas uz 2006. gada 6. jūnija Ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr.OG06400/H-1, un 2006. gada 6. jūnija Ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr.OG06400/H-2, kā arī Atbildētājas/pers. D/ galvojumu, kas pamatojas uz 2008. gada 18. jūnijā noslēgto Galvojuma līgumu Nr.OG06400/G-2.

Atbildētājs pieļāvis maksājuma kavējumu, līdz ar ko Prasītājs izmantoja Līgumā pielīgto tiesību vienpusēji atkāpties no Līguma, nosūtot Atbildētājiem paziņojumus, taču Atbildētāji savas saistības nav izpildījuši.

[1.2] Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no Atbildētājiem solidāri par labu Prasītājam parādu 36 369,77 EUR apmērā, ko veido pamatsumma 35 487,97 EUR, procenti par kredīta atvēlējumu par laika periodu no 16.09.2013. līdz 07.10.2013. 64,74 EUR, līgumsods par laika periodu līdz 07.10.2013. 18,35 EUR, likumiskos procentus 6% gadā par laika periodu no 07.10.2013. līdz 21.02.2014. 798,71 EUR apmērā, kā arī piedzīt tiesāšanās izdevumus 1336,71 EUR, kas sastāv no valsts nodevas 1328,88 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 7,83 EUR un noteikt Prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no parāda summas.

[1.3] Prasība pamatota ar Civillikuma 1425., 1587., 1652.p.3.d., 1696., 1720.p.2.d., 1722., 1756.pantu.

[2] 2014. gada 4. aprīlī tiesā saņemts Atbildētāju kopīgs paskaidrojums (lietas 66.lapa), kurā Atbildētāji norāda, ka prasību atzīst daļēji. Atzīst, ka nebija samaksājuši Līgumā paredzēto summu pilnā apmērā un nepaziņoja Prasītājam par īslaicīgām finansiālajām grūtībām, kas izveidoja šo situāciju, bet tad, kad lūdza iespēju nomaksāt iztrūkstošo summu ar visiem soda procentiem, Prasītājs kategoriski atteicās.

[3] Tiesas sēdē Atbildētāju pārstāvis uz mutvārdu pilnvarojuma pamata /pers. B/ prasību atzina daļēji, atzina parāda apmēru, neatzina prasību daļā par parāda solidāru piedziņu. Uzskatīja, ka ir pamats subsidiārai parāda piedziņai, nosakot, ka parāds piedzenams vispirms no galvenā parādnieka, bet piedziņas neiespējamības gadījumā, no galvinieces. Lūdza atlikt lietas izskatīšanu izlīguma noslēgšanai, norādot, ka Atbildētājiem finansiālās grūtības ir beigušās un ar veiktajiem maksājumiem Atbildētāji parādīja, ka ir spējīgi veikt maksājumus.

Prasītāja pārstāvis uz pilnvaras pamata /pers. A/ prasību uzturēja daļēji, pamatsummas 33 951,72 EUR apmērā un līgumsoda par laika periodu no 2011. gada 15. novembra līdz 2013. gada 7. oktobrim 12,25 EUR apmērā, kopējā prasības summa 33 963,97 EUR. Papildus paskaidroja, ka Atbildētāji pēc iepriekšējās tiesas sēdes veica maksājumus 2400,00 EUR apmērā, kuri tika novirzīti daļējai parāda dzēšanai, ievērojot grozījumus Civillikumā par parāda dzēšanas secību. Nepiekrīt Atbildētāja lūgumam par lietas izskatīšanas atlikšanu izlīguma noslēgšanai, jo nevēlas piekāpties un uzskata, ka Atbildētājiem ir jāsamaksā parāds. Vēlas, lai tiesa izspriestu lietu, bet pēc sprieduma pasludināšanas Prasītājs ir gatavs noslēgt ar Atbildētājiem vienošanos. Uzskata, ka solidāra saistība ir nodibināta ar galvojuma līgumu, kurā Atbildētāja uzņēmās saistības kā pats parādnieks, ņemot vērā arī Civillikuma 1670.pantā noteikto. Papildus lūdza piedzīt tiesāšanās izdevumus un noteikt Prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no parāda summas.

Motīvu daļa

[4] Noklausījusies tiesas sēdē pušu pārstāvju sniegtos paskaidrojumus, izvērtējusi prasības pieteikumā un rakstveida paskaidrojumos izklāstītos argumentus un lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

[4.1] Lietā nav strīda par to, ka 2006. gada 6. jūnijā starp Prasītāju (iepriekšējais nosaukums – AS "SEB Latvijas Unibanka") un Atbildētāju/pers. C/ kā aizņēmēju noslēgts Kredīta līgums Nr.OG06400 (turpmāk tekstā – Līgums) (lietas 17.-23.lapa), saskaņā ar kuru Prasītājs izsniedza Atbildētājam aizdevumu 50 000,00 LVL apmērā, kas Atbildētājam bija jāatmaksā Līgumā noteiktajā kārtībā. 07.09.2006., 29.01.2007., 05.06.2008., 18.06.2008. 22.12.2010., 19.03.2013., starp līgumslēdzējiem noslēgtas Vienošanās Nr.1., Nr.2., Nr.3., Nr.4., Nr.5. un Nr.6. par grozījumiem Līguma (lietas 24.-39.lapa).

No lietas materiāliem redzams, ka Atbildētāja no Līguma izrietošās saistības nodrošinātas ar hipotēku, kas pamatojas uz 2006. gada 6. jūnija Ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr.OG06400/H-1 (lietas 40.-43.lapa) un tā 18.06.2008. grozījumiem (lietas 44.lapa), un 2006. gada 6. jūnija Ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr.OG06400/H-2 (lietas 45.-48.lapa) un tā 18.06.2008. grozījumiem (lietas 49.lapa), kā arī minētās saistības ir pastiprinātas ar

Atbildētājas/pers. D/ galvojumu, kas pamatojas uz 2006. gada 6. jūnija Galvojuma līgumu Nr.OG06400/G-1 un 2008. gada 18. jūnija Galvojuma līgumu Nr.OG06400/G-2 (turpmāk tekstā – Galvojuma līgums) (lietas 50.-51.lapa).

[4.2] Civillikuma 1587.pants paredz, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto [..].

Atbildētāji neapstrīdēja, ka nebija veikuši maksājumus Līgumā noteiktajā kārtībā sakarā ar īslaicīgām finansiālajām grūtībām, taču savlaicīgi par šo apstākli nepaziņoja Prasītājam, līdz ar ko izveidojās parāds.

[4.3] Atbilstoši Civillikuma 1589.pantam vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Saskaņā ar Līguma 18.3.punktu Prasītājam ir tiesības vienpusēji atkāpties no Līguma, pārceļot aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņu, ja atbilstoši Līguma 18.5.1.punktā noteiktajam aizņēmējs ilgāk par 20 kalendārām dienām nokavējis kādu ar Līgumu noteikto aizdevuma maksājumu termiņu.

Lietā nav strīda par to, ka Atbildētājs saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punktu ir atzīstams par patērētāju, turklāt Atbildētāja saistība nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku. Savukārt saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1]panta pirmās daļas 3.punktu un ceturtās daļas 1.punktu (21.05.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.06.2009.), ja kredīta atmaksa nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku, kredīta devējam ir tiesības pieprasīt patērētājam izsniegtā kredīta pirmstermiņa atmaksu, ja kredīta atmaksas vai procentu samaksas maksājumi tiek kavēti ilgāk kā par 60 dienām vai biežāk kā trīs reizes gada laikā, katru reizi ilgāk par 30 dienām.

Prasības pieteikumam pievienots Prasītāja 05.09.2013. Paziņojums par atkāpšanos no Līguma, aizdevuma atmaksas beigu termiņa noteikšanu un parāda piedziņas uzsākšanu (lietas 54.lapa), kurā noteikts jauns aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņš - 2013. gada 07. oktobris, ieskaitot. Minētajā paziņojumā Prasītājs norādījis, ka maksājumi kavēti ilgāk par 60 kalendārajām dienām, ko Atbildētāji nav apstrīdējuši, līdz ar ko tiesa atzīst, ka Prasītāja vienpusēja atkāpšanās no Līguma notika atbilstoši Civillikuma un Patērētāju tiesību aizsardzības likuma prasībām, kas rada pamatu Prasītājam pieprasīt aizdevuma pirmstermiņa atmaksu.

[4.4] Saskaņā ar Civillikuma 1425.pantu katra saistība jāizpilda pilnā apmērā, un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu, pat arī tad, ja tās priekšmets ir dalāms. Civillikuma 1652.panta 3.punkts noteic, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Lietā nav strīda par to, ka parāds līdz paziņojumā noteiktajam termiņam netika samaksāts. Atbildētāji neapstrīdēja Prasītāja uz prasības celšanas dienu aprēķināto kopējo parāda summu 36369,77 EUR apmērā, kas sastāv no aizdevuma pamatsummas parāda 35 487,97 EUR apmērā, saskaņā ar Līgumu nesamaksātajiem procentiem par kredīta atvēlējumu par laika periodu no 16.09.2013. līdz 07.10.2013. 64,74 EUR apmērā, līgumsoda par laika periodu līdz 07.10.2013. 18,35 EUR apmērā un likumiskajiem procentiem 6% gadā par laika periodu no 07.10.2013. līdz 21.02.2014. 798,71 EUR apmērā.

[4.5] Saskaņā ar Civillikuma 1843.pantu, ja kāds samaksā tikai daļu no sava parāda, tad viņa maksājumu vispirms ieskaita vēl nenomaksātos procentos, pēc tam kapitāla dzēšanai un tikai pēc tam līgumsoda dzēšanai, ja vien kreditors nav bijis ar mieru pieņemt maksājumu tieši tikai uz kapitāla rēķinu un par to kvitējis. Citāda vienošanās par līgumsoda dzēšanas kārtību nav spēkā.

Tiesas sēdē konstatēts, ka Atbildētāji pēc prasības celšanas ir veikuši maksājumus 2400,00 EUR apmērā, ko Prasītājs, ievērojot Civillikuma 1843.pantā noteikto parāda dzēšanas secību, novirzīja daļējai parāda segšanai, līdz ar ko lūdza piedzīt no Atbildētājiem solidāri par labu Prasītājam atlikušo pamatparāda summu 33 951,72 EUR apmērā un līgumsodu par laika periodu no 15.11.2011. līdz 07.10.2013. 12,25 EUR apmērā.

[4.6] Civillikuma 1716.panta pirmā daļa noteic, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai darījumu praksei.

Lai gan Atbildētāju pārstāvis tiesas sēdē pamatparāda summu 33 951,72 EUR apmērā un Prasītāja aprēķināto līgumsodu par laika periodu no 15.11.2011. līdz 07.10.2013. 12,25 EUR apmērā atzina pilnībā, tiesa ņem vērā Civillikuma un Patērētāju tiesību aizsardzības likuma prasības attiecībā uz līgumsoda maksāšanas pienākuma pastāvēšanu un līgumsoda apmēra izvērtēšanu pēc vienlīdzības un taisnīguma principa neatkarīgi no tā, vai strīdā patērētājs uz to norāda, vai nenorāda.

Tiesa konstatē, ka Līguma I daļas 6.punktā puses vienojās, ka par maksājuma termiņa kavējumu aizdevējam jāmaksā līgumsods 36 % gadā no nokavētā maksājuma par katru nokavēto dienu.

Tiesa, izvērtējot Prasītāja aprēķināto līgumsodu atbilstoši Civillikuma un Patērētāju tiesību aizsardzības likuma prasībām, atzīst to par taisnīgu un samērīgu ar pieļauto kavējumu ilgumu, kā arī tiesa atzīst, ka līgumsods pamati aprēķināts līdz 2013.gada 7.oktobrim, kas ir paziņojumā norādītā aizdevuma atmaksas pēdējā diena.

[4.7] Vienlaikus tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par parāda solidāru piedziņu no Atbildētājiem, jo Prasītājs parādu lūdza piedzīt no Atbildētājiem solidāri, savukārt Atbildētāju pārstāvis tiesas sēdē iebildis par parāda solidāru piedziņu, norādot, ka parāds piedzenams subsidiāri.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.panta pirmo daļu puses savas tiesības realizē sacīkstes formā. Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus [..].

Saskaņā ar Civillikuma 1692.pantu galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda. Saskaņā ar Civillikuma 1696.pantu galvinieka saistība vispār atbilst galvenā parādnieka saistībai un tādēļ nevar ne attiekties uz augstāku summu, ne būt bez nosacījuma, ja galvenā parādnieka saistība ir tikai nosacīta.[..] Atbilstoši Civillikuma 1698.pantam galvinieks atbild nevien par pašu galveno parādu, bet arī par tā blakus prasījumiem, parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesu izdevumiem.

Prasītāja pārstāvis tiesas sēdē prasību daļā par parāda solidāru piedziņu pamatoja arī ar Civillikuma 1670.pantu, kas noteic, ka par nedalītu jeb solidāru prasījums vai saistība atzīstami tad, kad no vairākiem kreditoriem katrs var prasīt visu priekšmetu, vai kad no vairākiem parādniekiem katram ir pienākums visu izpildīt, pie kam tomēr priekšmetu var prasīt un tas jāizpilda tikai vienu reizi. Tādā gadījumā pirmos sauc par kopkreditoriem, bet otros par kopparādniekiem.

Saskaņā ar Galvojuma līguma 2.1.punktu galviniece bez nosacījumiem un neatsaucami uzņēmās nedalīti kā pats parādnieks atbildēt kreditoram par parādnieka parādu, kāds varētu rasties no Līguma un apņēmās tajā skaitā bez nosacījumiem veikt pieprasītās summas vai summu kapitāla parāda, procentu, līgumsoda, komisijas maksas, tiesas izdevumu un citu blakus maksājumu, kas izriet no Līguma, samaksu.

Saskaņā ar Galvojuma līguma 2.1.5.punktu galviniece apņēmās par parāda samaksu neprasīt kreditoram vispirms celt prasību pret parādnieku, atsakoties no galvinieka privilēģijas – prasījuma, lai kreditors vispirms griežas pie galvenā parādnieka.

Civillikuma 1692.pantā sniegtā definīcija norāda, ka galvojums ir līgums starp galvinieku un kreditoru, no kā secināms, ka ar galvojuma līgumu tiek nodibināta atsevišķa saistība starp kreditoru un galvinieku. Galvojums ir akcesora saistība, kas kalpo par citas saistības nodrošinājumu.

Civilprocesa likuma 1672.pants noteic, ka solidāras saistības nodibina ar līgumu, testamentu vai likumu. Savukārt Civillikuma 1673.pants noteic, ka līgums solidāru saistību nodibina tikai tad, kad līdzēji to tieši ir noteikuši. Galvotāju solidāra atbildība ir noteikta Civillikuma 1699.pantā, kas nosaka, ka vairākas personas, kas galvojušas par vienu un to pašu parādnieku un vienu un to pašu parādu, atbild solidāri.

Atbilstoši Civillikuma 1682.pantā noteiktajam, katru kopparādnieku jeb solidāri saistīto var piespiest izpildīt visu saistību, un viņa izpildījums

atsvabina pārējos no viņu saistības.

Vērtējot Prasītāja lūgumu par parāda solidāru piedziņu no abiem Atbildētājiem, tiesa ņem vērā judikatūru - Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 7.marta spriedumu lietā Nr. SKC–115/2012, kurā norādīts, ka galvojuma būtība ir jāņem vērā, arī vērtējot, vai atbildību galvenajam parādniekam un galviniekam varētu uzlikt solidāri. Civillikumā solidāras saistības būtība ir raksturota ar izpildījuma priekšmeta (darbības, bezdarbības, lietas) nedalāmību. Ja kāda naudas summa tiek aizdota nedalīti divām personām, tad nav loģiski vienu uzskatīt par parādnieku, bet otru - par galvinieku. Abiem jābūt solidāriem parādniekiem no paša sākuma. Solidārais parādnieks, pēc tam, kad apmierinājis kreditora prasījumu, var prasīt no pārējiem atbilstošu atlīdzību (Civillikuma 1686. pants). Divu solidāru parādnieku gadījumā tas nozīmē atlīdzināto summu dalīt uz pusēm. Turpretim galvojuma attiecībās galvinieks, kas sedzis parādu, var no galvenā parādnieka prasīt visu samaksāto, kas Civillikuma 1692.pantā, izteikts ar vārdiem „neatsvabinot tomēr pēdējo no parāda", proti, neatsvabinot parādnieku no viņa uzņemtās saistības.

Ievērojot norādīto, galvojuma un solidārām saistībām kopēja ir tāda iezīme, ka prasījumu var vērst gan pret vienu, gan otru (pie tam galvojumā tas nav vispārējs noteikums), un to varētu saukt par procesuālu līdzību, taču ekonomiski, no materiālo tiesību viedokļa, atšķirība ir būtiska: solidāri saistītie nes atbildību, ko vēlāk dala savā starpā, turpretim galvojumā galvinieks pilda akcesoru saistību, kas ļauj lietot regresa prasību pilnā apmērā.

Prasītājs nepamatoti atsaucies uz Civillikuma 1670.pantu, uzskatot, ka aizņēmējs un galviniece uzskatāmi par kopparādniekiem, savukārt Galvojuma līguma 2.1.punktā izteiktā galvinieces uzņemšanās nedalīti kā pats parādnieks atbildēt kreditoram par parādnieka parādu, nav tulkojams tādējādi, ka galviniece būtu uzņēmusies solidāru saistību kopā ar aizņēmēju, jo tas neatbilst galvojuma būtībai. Galvojuma līguma nosacījumi norāda nevis uz Atbildētājas solidāro atbildību, bet gan subsidiāro atbildību atbilstoši Civillikuma 1702.panta otrajai daļai, saskaņā ar kuru kreditors var celt prasību uzreiz pret galvinieku, nevēršoties paprieks pie galvenā parādnieka, ja galvinieks uzņēmies saistību kā pats parādnieks. Šajā gadījumā pienākums galviniekam atbildēt par galvenā parādnieka saistībām kā pats parādnieks nenodibina solidāru saistību, bet gan kreditora tiesību vērsties uzreiz pret galvinieku nevis parādnieku par saistību izpildi.

Tādējādi tiesa atzīst, ka prasība daļā par parāda solidāru piedziņu kā nepamatota ir noraidāma.

[4.8] Ievērojot sprieduma [4.1] – [4.7] punktā nodibināto, tiesa atzīst, ka prasība apmierināma daļēji, piedzenot no Atbildētāja/pers. C/, bet piedziņas pilnīgas vai daļējas neiespējamības gadījumā, piedzenot no Atbildētājas/pers. D/ par labu Prasītājam galveno parādu 33 951,72 EUR apmērā un līgumsodu par laika periodu no 15.11.2011. līdz 07.10.2013. 12,25 EUR apmērā.

[4.9] Civilprocesa likuma 195.pants paredz sprieduma rezolutīvajā daļā noteikt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Savukārt Civillikuma 1759.panta 1.punkts paredz, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Atbilstoši Civillikuma 1765.panta otrajā daļā noteiktajam, likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta (..) līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, ir seši procenti no simta gadā.

Prasītājs lūdza spriedumā noteikt Prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no parāda summas.

Tiesa atzīst, ka spriedumā nosakāmas Prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei no Atbildētāja/pers. C/, bet piedziņas pilnīgas vai daļējas neiespējamības gadījumā, no Atbildētājas/pers. D/ saņemt likumiskos 6% gadā no galvenā parāda.

[4.10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tādējādi no Atbildētāja/pers. C/, bet piedziņas pilnīgas vai daļējas neiespējamības gadījumā, no Atbildētājas/pers. D/ par labu Prasītājam piedzenami tiesas Prasītāja samaksātie tiesas izdevumi 1336,71 EUR apmērā, kas sastāv no valsts nodevas 1328,88 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 7,83 EUR.

[5] Tiesa konstatē, ka lietā ir radušies lielāki ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi nekā tos ir samaksājis Prasītājs, proti, 23,12 EUR (lietas 2.lapa), līdz ar ko nesamaksātā ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu summa 15,29 EUR apmērā saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu ir piedzenama no Atbildētāja/pers. C/, bet piedziņas pilnīgas vai daļējas neiespējamības gadījumā, no Atbildētājas/pers. D/ par labu Tiesu administrācijai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]panta prasībām, Atbildētājiem nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 42.panta pirmo daļu, 97., 193., 194., 195., ,204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas pilnīgas vai daļējas neiespējamības gadījumā, piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu AS "SEB banka", reģistrācijas Nr.40003151743, galveno parādu 33951,72 EUR apmērā un līgumsodu par laika periodu no 15.11.2011. līdz 07.10.2013. 12,25 EUR apmērā, kā arī tiesas izdevumus 1336,71 EUR apmērā, kopā 35 300,68 EUR (trīsdesmit pieci tūkstoši trīs simti eiro un 68 centi).

Noraidīt prasību daļā par solidāru piedziņu.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas pilnīgas vai daļējas neiespējamības gadījumā, piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 15,29 euro (piecpadsmit eiro un 29 centi) apmērā par labu Tiesu administrācijai, kas iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: EEK 21499, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr.C-0440-15/18.

Atzīt AS "SEB banka" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. C/, bet piedziņas pilnīgas vai daļējas neiespējamības gadījumā, saņemt no /pers. D/ likumiskos 6% (seši procenti) gadā no galvenā parāda.

Noteikt /pers. C/un /pers. D/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu Tiesu administrācijas labā, maksājumu apliecinoša dokumenta oriģinālu nekavējoties iesniegt (personīgi, vai nosūtot pa pastu) Ogres rajona tiesas kancelejai Brīvības ielā 6, Ogrē, LV- 5001, norādot civillietas Nr.C-0440-15/1.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2015. gada 24. septembra - Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijai, apelācijas sūdzību iesniedzot Ogres rajona tiesā.